

مترجم عالی که در کتبیه آنها روی متن زو بسرخی به خط رقاع عنوان مقدمه و دیوان نوشته شده است - ۳۳۳ صفحه، هر صفحه ۷ سطر، هر سطر یکه بیت . ۷ میلیمتر - خط نستعلیق شکسته نیمه دانکه خوش - عبارات عربی پسخ کتابت عالی - رقم عبدالجواد - تاریخ تحریر سال ۱۲۶۱ (شماره ۵۷۳)

این نسخه نیز مانند نسخه شماره ۵۷۰ مشتمل بر مقدمه منثور و اشعار خارج از متن و متن دیوان است و ظاهراً هر دو از روی نسخه واحد استنساخ شده است. بعلاوه در پایان متن دیوان شنی روشنائی نامه را دارد که فقط انتخابی از اصل در حدود ۴۲ دارد.

آغاز و پایان مقدمه و آغاز اشعار خارج از متن (مانند نسخه بیش)

پایان اشعار خارج از متن :

« تا در حقیقتیم در میاتیم همه چون رفت صفت همه حیاتیم همه
در عهد دولت اعلیحضرت [ناصرالدین شاه]
حسب الاشارت سحمد علی ییک که این اکرم حاجی ییزن خان
بنسب تنظرات اعلیحضرت شهریاری مفترخ و بكمالات معنوی و صوری
مشهور در فن خط نستعلیق فرید و بناية عmad رسیده است - این
بنده خاکسار عبدالجواد بتحریر دیوان حکیم ناصر خسرو پرداخت
.... و کان الفراغ عن تحریره شهر ذی الحجه الحرام ۱۲۶۱ .
آغاز روشنائی نامه »

« چرا گوئی زر و لعل وجواهر زخالک و سنگها آب او کرد ظاهر »
پایان روشنائی نامه :

« همه یار تو از بهر تراشند بی لقمه هوا دار تو باشند »
در حدود سال ۱۲۶۳ نسخه در تملک سید عیسی نامی بوده
ویساں ۱۲۸۲ از عرض ناصرالدین شاه گذشته است.

(۳۱۳)

ناصر خسرو

باندازه ۱۷ × ۲۶۷ - جلد تیماج ساده دولائی ، ایره حنائی ، سجاف و اندرون مشکی - صفحات متن وحاشیه ، کاغذ متن فرنگی گلی افشار ، حاشیه زنگاری بدول و کسندرزین - یکه سریوح مذهب مرصع متوسط . ۹۴ صفحه - هر صفحه ۹ سطر ، هر سطر یک ک پیت ۵۰ میلیمتر خط نستعلیق دو دانگ خوش - رقمی عبدالله قاجار - تاریخ تحریر سال ۱۲۷۴ (شماره ۶۶) .

آغاز

« بنام کردگار بالک داور که هست از وهم و عقل و فکر برتر » پایان :

« سپهر روشنائی نامه نامش خرد را روشنائی از کلامش « تمعت الرسالة الشریفه الموسوم به روشنائی نامه من کلام ملک الكلام خلاصه اولاد النبي عليه السلام امیر سیدنا صرخسرو قدس الله سره العزیز فی عشر اویسط ذی قعده المحرم سنہ یکهزار و دویست و هفتاد و چهار ، پنهانه درگاه خلائق امید گاه و خانه زاد شاهنشاه جمجمه دین بنام المتفیر الحقیر المذنب الراجحی ا العاصی علام حسین ابن ملک ایرج قاجار . » سال ۱۲۸۲ از عرض ناصر الدین شاه گذشته بالای صفحه اول مهر او را دارد .

(۳۱۴)

دیوان

لامعی (ابوالحسن بن محمد بن اسماعیل جرجانی)
(م ۴۰۰)

باندازه ۱۱۵ × ۲۰۰ - جلد تیماج ساده بغدادی سرخ - کاغذ

ترجمه جدول و کمند زرین بین السطور و مصراعها طلا اندازی - سرفصلها طلا کشیده و جای هنوانها خالی است - دو صفحه اول متن و حاشیه بوته اندازی مذهب عالی - یک سر لوح مذهب لاچورمی عالی - ۳۰ صفحه ، هر صفحه ۲۱ سطر یکه بیت ۶ میلیمتر - خط شکسته نستعلیق کتابت عالی - بدون رقم - تاریخ تعریف سال ۱۴۷۷ (شماره ۲۸۶۴)

آغاز :

« در چوبیارها که نوشت این نگارها
کایدون پرازنگارشد این چوبیارها »

پایان :

« آن سخنه‌اکه بیان من و آن غالیه زلف
بزبان بودی اکنون هرسoul است ویهام «
« آنجه پنطر وسید از دیوان قصاید اقصیح المتقدمین استاد سخن
حکیم لامعی بکر آبادی که یکی از قراءه گرگانست والسلام علیکم .
بتاریخ شهور رجب الرجب من شهور سنه ۱۴۷۷ «
نیزخده از تحولات سرایدار خانه است .

(۳۱۰)

لامعی جرجانی

باندازه ۱۳۰ × ۱۵۰ - جلد میشن زرد حاشیه منگنه روئی له
علامت سلطنتی تزارها پجای تریج منگنه مذهب شده است ، اندرونی صدف
سورمه‌ای سجاف تیماج منگنه مذهب - کاغذ فرنگی نخودی جدول
زرین - یک سر لوح اکلیلی متوسط که درین آن عنوان کتاب و پسمانه
لوشته شده است - ، به صفحه ، هر صفحه ۱۱ سطر ، هر سطر یک بیت

۸۰ میلیمتر - خط نستعلیق کتابت جلی متوسط - رقم هماهنگ و تاریخ
تحریر سال ۱۲۹۷ . (شماره ۴۹۸)

آغاز :

« هر روز دلبرم سخن دلبر آورد تا مردم را بدان سخن از دل برآورد »
پایان :

« هست آن همه پنداری فهرست محیطی

هست این همه گوئی صفت و صورت ارتنگ »

« بر حسب امر ولیعهد کیوان مهد دولت خلیه ایران

صورت اتمام پذیرفت ، دیوان قصاید حکیم لامعی چرجانی علیه الرحمه
کمتر اقل چاکران آستانه مبارکه عنایت الله کاتب مخصوص کتابخانه
مبارکه سنه ۱۲۹۷

سال ۱۳۶۲ از عرض گذشته است .

(۳۱۶)

لامعی چرجانی

باندازه ۱۰۰ × ۱۷۵ - جلد تیماع ماشی مداده - کاغذ فرنگی
جدول زرین و کمند - عنوانها بعضی بسرخی - دو صفحه اول بین السطور
طلائندازی - یک سراوح بدھ لاجوردی متوسط - ۲۲ صفحه ، هر صفحه
۲۰ سطر ، هر سطر یک بیت . ۷ میلیمتر - خط نستعلیق کتابت خوش -
بدون رقم و تاریخ تحریر (قرن ۱۳) . (شماره ۱۱۲۲۱)

قبل از آغاز متن مقدمه ای مشور در ترجمه احوال لامعی نوشته اند

آغاز نسخه :

« بسن از سیاس خدای ... ، جناب آذر در تذکره خود در شرح
حالات و مقالات حکیم فرماید »

پایان مقدمه:

« تمام شد دیوان حکیم لامعی در عهد دولت ...
ناصرالدین شاه قاجار خلد الله ملکه ». آغاز متن :

« در جویبار ها که نوشت آن نگار ها
کاید ون پر از نگار شد این جویبار ها

پایان متن :

« منم آن لامعی شاعر کن من بمدیح
هست شاد آنکه بسیم وزیر ازو شادم من
ه هست بکر آباد از گرگان جای و وطنم
زان نکوشهر از آن فرخ بنیادم من
« جند من هست سماعیل و محمد پدرم
بوالحسن این سلیمانرا دامادم من
« ورنشانی به از این خواهی تا شرح دهم
که چه خوردم دی و امروز کرا .. من
در دنبال دیوان لامعی سلطان امیر معزی با این مطلع نوشته شده

« زیاغ ای با غبان مارا همی بوی بهار آید
کلید با غ مارا ده که فردا گل بکار آید »
انتقالی از خانه لسان الدوله

(۳۱۷)

ازرقی (حکیم ابو بکر بن اسماعیل وراق)
(م ، ۴۶۵)

باندازه ۱۶۵ × ۲۰۷ - چلد تیماج عنایی ماده - کاغذ قطعه فرنگی

جدول و کمند زرین جای عنوانها بیاض - ۱۳۶ صفحه ، هر صفحه ۷
متر ، هر سطر یک پیست ۹۳ میلیمتر - خط نستعلیق کتابت چلی متوسط
و بدون رقم - تاریخ تحریر سال ۱۲۸۷ . (شماره ۱۰۱۴۷)
آغاز :

«چه چرسست این که هر ساعت زموج نیلگون دریا
زمین را سایبان بندد به بیش گنبد خضرما »
پایان

«ای عشق تو در دل من آتش زده ای
مردی نبود ستیزه با دل شده ای »
در ۷ جمادی الثانیه سنه ۱۲۸۷
نسخه مشتمل است بر قصاید و بقطعات و رباعیات ،
انتقالی از قبر پلور .

(۳۱۸)

اول

خیام (حکیم ابوالفتح عمر بن ابراهیم نیشابوری)
(م ، ۵۱۷)

پانصد و ۲۷۰ × ۴۵ - جلد مقاوی ابره عنایی ترجمه و سر ترجمه
و زینه بوته ضربی عالی ، سجاف و اندرون تیماج عنایی ماده . کاغذ
قطعه سمرقندی الوان ، صفحات متن وحاشیه ، بین السطور طلا اندازی
حوالی قلمکاری - عنوانها بزر تحریر دار نوشته شده - دو صفحه اول
بین السطور طلا اندازی منتش - یک سر لوح مذهب مرصع و در چهار
گوشه متن صفحه آخر . چهار لوح مذهب مرصع عالی - ۸۸ صفحه ،
هر صفحه ۱۲ متر ۶۳ میلیمتر - در هر صفحه ۴ رباعی و جمعاً ۴۰

رباعی دارد که بترتیب حروف قوافی منظم شده است - خط نستعلیق
دو دانگ خوش - رقم سلطانعلی مشهدی - بدون تاریخ تحریر (قرن
نهم و از خطوط اوایل سلطانعلی) (شماره ۳۰، ۶)

آغاز:

در تاریخ قدیما مسطور است که وفات حکیم عمر خیام نوشاپوری
در سن سیع عشر و خمساهشت بوده و او در حکمت بگانه
و عالم زیانه خود بود و خواجه نظامی عروضی سمرقندی که
یکی از شاگردان اوست حکایت می کند....»

پایان

«شکرانه آنکه زنده خوش می باش کین عالم بیوفا نماند پکسی»
«تمت علی یدالعبد الخصیف سلطان علی الکاتب المشهدی
شفر ذنویه ، تم»

بشت کتاب یادداشت‌های متعدد داشته است که آنها را محو
کرده‌اند . بسال ۱۲۳۲ از عرض فتحعلیشاه گذشته و در حاشیه صفحه
اول ، نام او بسفیداب روی متن زر در ترنجی نوشته شده است - بسال
۱۲۸۲ از عرض ناصرالدین شاه گذشته و در حاشیه صفحه اول مهر او را
دارد .

(۳۱۹)

حسعود مسعود سلمان

(م ۵۰۱۴)

باندازه ۱۴۰ × ۲۳۰ - جلد تیماج سورمه‌ای جدول منگنه مذهب
کاغذ ترمیه جدول و کمند زرین - عنوانین بقلم رقاب خوش بمرکب الوان

بیشتر بسیزی - ۷۰ صفحه، هر صفحه ۷ سطر، هر سطر پکت بیست
و چهار میلیمتر - خط نستعلیق کتابت تخفی خوش - رقم رضا قلی و تاریخ
تحریر سال ۱۲۶۸ (شماره ۴۵)

نسخه مشتمل است بر قصیده و مقطوعات و رباعیات و کاتب ترتیب دبوان
را در دو جلد تهاده است .

آغاز جلد اول « بسم الله
دوش در روی گنبد خضراء
پایان چلد اول »

« چرخ تند است تن بریج منه مرگ حق است دل بغم مسیاره
« حسب الامر اعلیحضرت ناصرالدین شاه
نصف این کتاب بشرف استکتاب رسید در دست کمترین بندۀ این درگاه
رضا قلی تاریخ نویس و شروع بتحریر نصف اخیر گردید فی شهر جمادی
الاول من شهور سنۀ سبع و سینم بعد الماتین والالف من الهجره
سنۀ ۱۲۶۷ »

آغاز جلد دوم
« الجلد الثاني من دبوان مسعود محمد سلمان لا هزوی من توابع هند
چو عزم کاری کردم مرا که دارد باز
رسد بفرجام آنکار کش کنم آغاز »

پایان نسخه
« حسب الامر ناصرالدین شاه شرف اتمام و زینت
اختتام یافت در دست کمترین بندۀ درگاه رضا قلی تاریخ نویس فی شهر
ربيع الثانی من شهور سنۀ ثمان و سینم بعد الماتین والالف من الهجره
النبویه - سنۀ ۱۲۶۸ »

بسال ۱۲۸۲ از عرض ناصرالدین شاه گذشته و در بالای صفحه
در محل سر لوح مهر او را دارد .

(۳۶۰)

سنائی (حکیم ابوالمسجد مجدد بن آدم غزنوی)
(م ، ۵۳۵)

باندازه ۱۷۵ × ۳۲۰ - جلد ساغری مشکی ترنج و سر ترنج بریده
ضربی بوم زر، گل عنایی، اندرون بیشن عنایی ساده لوله دار - کاغذ بخارائی
جدوله زرین - جای سر سخنها بیاض - بکث سرلوح مذهب مرصن خوش -
۹۳۴ صفحه؛ هر صفحه ۱۵ سطر، هر سطر یک بیت، ۱۱۰ میلیمتر -
خط نستعلیق نیمه دودانگ متوسط - بدون رقم و تاریخ تحریر (قرن ۱۱)
از آخر اوراق بک ورق ساقط دارد - (شماره ۳۶۶)

نسخه مشتمل است بر قصاید و مقطعات بدون ترتیب
آغاز « بسم الله

» بس که شنیدی صفت روم و چین

خیز و بیا ملکت سنایی به بین «

نایان موجود

« باکیش نه از سرگزاف است

آن تو و آنگه از جهان بالک »

پسال ۱۲۳۶ از عرض فتحعلیشاه گذشت و در حاشیه صفحه اول
نام او بسفیداب روی متن زرد ترنجی نوشته شده و پسال ۱۲۸۲ از عرض
ناصر الدین شاه گذشته است و در حاشیه صفحه اول مهر اورا دارد .

(۳۶۱)

حدیقة الحقيقة

سنائی غزنوی

باندازه ۱۲۰ × ۲۲۷ - جلد ساغری مشکی ترنج و سر ترنج و

گوشه خربی اندرون ترنج و سر ترنج و گوشه سوت سعرق ، زمینه
لاجوردی عالی اندکی ریخته - کاغذ دولت آبادی جدول زرین -
عنوانها بزر و لاچورد و شنگرف - یکث سر لوح مزدوج مذهب لاچوردی
و پشت صفحه اول یک ترنج و سر ترنج مذهب لاچوردی عالی که در
میانه آن روی متن زر ، عنوان کتاب بخط رقاع بسفیداب تحریر دار نوشته
شده است - ۹۳۹ صفحه ، هر صفحه ۵ سطر هر سطر یک بیت ۸
میلیمتر - خط نستعلیق کتابت متوسط - رقم شیخ مرشد الدین تاریخ
تحریر سال ۹۰۰ (شماره ۳۶۷)

آغاز :

« ای درون برو برون آرای
وی خرد پخشش بی خرد بخششی »

بايان :

« صد هزاران ثنا چواب زلال از رهی باد بر محمد و آل
تم الكتاب الموسوم بحقيقة الحقائق من کلام ملك الحكماء
وقدوة الفضلاء استاد المحققين قطب العارفین افضى المشكليين مجدد
بن آدم السنائی الغزنوی ، روح الله روحه فی شهر سنه تسعمائه ، علی
بدالعید شیخ مرشد الدین سترالله عبویه ببلدة شیراز .»

و در دنبال شنی فصلی منور از سنائی دارد :

آغاز « ابن فصلی است که بر سلطان اعظم بهرامشاه
بن مسعود بن ابراهیم بن مسعود اناوارالله برهانه و خلد سلکه و اقتداره
نشسته است »

بايان :

« ... و فرغ من تحریره العبد الضعیف ... یوم الاربعاء الثاني
عشر من شهر ربیع الاول سنه اربع و همانین و خسمائه فویل و صحیح
منته و حواشیه فی شهر ربیع الاول من السنة المذکوره .»

(که معلوم شد این نسخه از نسخه که تاریخ تحریر آن ۴۸۰
بوده است ساخته است)

نسخه در حدود سال ۱۴۴۸ در تملکت محمد علی قاسمی بوده و
بسال ۲۷۶۰ از عرض ناصرالدین شاه گذشته و در بالای صفحه اول
مهر او را دارد .

(۳۲۴)

حدیقة الحقيقة

سنائي نظر فوي

باندازه ۱۱ × ۲۵ - جلد تهماج عنایی ترجمه و سر ترجم خوبی
زینه طلا گل مشکی عالی - کاغذ ترمه اصفهانی ، چدول زرین متن
زرفشان خبار - عنوانها بشنگرف - دو صفحه اول متن وحاشیه قلمکاری
بین مصraigها تسد لاجوردی منقش - یک سر لوح مذهب مرصع لاجوردی
خوش که در کتیبه آن عنوان و نظام بخط رقاع خوش بسفیداب روی
متن لاجورد و بسمله پمر کب مشکی بخط نستعلیق و عنوان فصل اول
بشنگرف بخط نستعلیق نوشته شده است - ۱۷۰ صفحه ، هر صفحه
۲۳ سطر هر سطر یک بیت . ۹ میلیمتر - خط نستعلیق کتابت خفی
متوسط - بدون رقم و تاریخ تحریر (قرن ۱۰) (شماره ۳۱۱)

از آخر لاقای یک ورق ساقط دارد

آغاز و بایان متن مانند نسخه شماره ۷۷۳ و نیز فصل منثور
را بدنبال دارد .

بایان موجود « ... تا مفسدان را نواخته ندارد . »
کیفیت ورود به کتابخانه معلوم نیست .

(۳۲۳)

حديقة الحقيقة

سنائي

باندازه ۱۴۰ × ۲۲۵ - جلد جدید تیماج سبز ترنج و سرتنج
 سنگنه طلا پوش اندرون تیماج سرخ ساده کار « محمدناصر » - کاغذ
 کشمیری جدول زین - عنوانها بشنگرف دو صفحه اول سن و حاشیه
 بین مصraigها نسمه مذهب منقش ، حاشیه حلکاری - یک سر لوح
 مذهب مرصع خوش که « بسمله » در کتبیه آن نوشته شده است -
 . ه صفحه ، هر صفحه ۱۲ سطر و هر سطر یک بیت . ۶ میلیمتر -
 خط نستعلیق کتابت خفی متوسط - بدون رقم و تاریخ تحریر (قرن
 (۱۱ - ۱) (شماره ۵ ۳۰۱)

آغاز و بایان متنوی مانند نسخه بیش

در حدود سال ۱۷۶۱ در کتابخانه پادشاهان هندوستان و در
 حدود سال ۱۸۰۰ در تملک سلیمان بن شاهرخ نامی بوده و معلوم
 نیست درجه تاریخی بکتابخانه داده شده است .

(۳۲۴)

حديقة الحقيقة

سنائي

باندازه ۱۴۰ × ۲۳۰ - جلد ساغری مشکی ترنج و سر ترنج
 و گوشه ضربی ، زینه زر بوته سرخ ، اندرون تیماج سرخ بغدادی ساده
 جدول مذهب لولادار - کاغذ پخارائی جدول زین - جای عنوانها
 بیاض - یک سر لوح مذهب مرصع مزدوج خوش - صفحه اول وصالی

شده - خط نستعلیق کتابت خفی متوسط - رقم قطب الدین بن حسن -
تاریخ تحریر سال ۱۰۲۰ (شماره ۳۶۳)
آغاز و پایان متنی مانند نسخه بیش .

پایان « تمت الكتاب بعون الملك الوهاب على يد العبد المذنب
قطب الدين بن حسن الكاتب غير ذنوبهما وستر عيوبهما في تاريخ شهر
ربيع الاول سنة خمس عشرين ألف من هجرة النبوة . »
نسخه متعلق به حاجی مراد خان بن محمد تقیم تبریزی بوده
و سال ۱۲۸۰ از عرض ناصرالدین شاه گذشته است در حاشیه صفحه
اول مهر او را دارد .

(۳۶۰)

سنائی

باندازه ۱۱ × ۴۲۰ × ۴۲۰ - جلد تیماج یشمی ترنج و سرتونج و گوشه
منگنه جدید - کاخه اصفهانی جدول زرین - عنوانها بشنگرف - ۳۹۷ -
صفحه ، هر صفحه ۹ سطر ، هر سطر بک بیت . ۵ سیلیمتر - خط نستعلیق
شکسته کتابت متوسط - رقم را معو کردند - تاریخ تحریر سال ۱۰۷۰ (شماره ۳۶۰)

آغاز مانند نسخه بیش

پایان

آن نه ترس خدا که ترس خود است
تن که در طمع نیک و ترس بد است
« تمت الكتاب بعون الملك الوهاب بتاريخ ۶ شهر رمضان
المبارك سنه ۱۰۷۰ در دارالسلطنه اصفهان بهشت توامان در حینی

که از شغل دلیوی بری بود چهه رقع دلگیری در مقام تضییع کاغذ
و مرکب آمده نوشته شد رجاء آنکه هنگام مطالعه و مسناظره فقیر .. (بقیده
را محو کرده اند)

ایات آن مشوی در حدود ربعی از اصل است و متن کامل نیست.
بسال ۱۲۸۲ از عرض ناصر الدین شاه گذشته و بالای صفحه اول در محل
سر لوح مهر او را دارد.

(۳۲۶)

متوجه

سنائي

باندازه ۱۶۰ × ۴۰ - جلد ساغری مشکی ترنج و سر ترنج و
گوشه ضربی عنابی زمینه طلا ، اندرون تیماج عنابی ترنج و سر ترنج
و گوشه و حاشیه سوخت معرق طلا یوشی عالی - صفحات سن و حاشیه
کاغذ متن عادلشاھی قطعه شکری ، حاشیه زرد ، جدول زرین و تمام
صفحات حاشیه حنکاری خوش و عنوانها بزر نوشته شده - بکد سر لوح
مزدوج مذهب مرصع عالی - ۱۰۲ صفحه ، هر صفحه ۱۰ سطر ، هر سطر
دیگر پیت - خط نستعلیق کتابت جلی عالی - بدون رقم و تاریخ تحریر
و باحتمال قوی بخط بابا شاه اصفهانی (قرن ۱۰) (شماره ۱۰۰۲)

آغاز :

« محمد بیحد صفات یزدان را
مدح بی قدح ذات سپحان را »

پایان :

« باد بوسصفی درود و سلام
ابدالد هر صد هزاران عام »
صفحات قسمت آخر کتاب مورخورده و وصائی شده و میان صفحه
۹۷ و ۹۸ و ۹۹ حاضر اوراقی سافط دارد.

نسخه از متعلکات میرزا بهدیخان نادری بوده است و در آخر
کتاب مهر اورا دارد و سال ۱۲۴۲ از عرض فتحعلیشاه گذشته و در حاشیه
صفحه اول نام فتحعلیشاه بخط نسخ و برکب مشکی روی متن زد در ترنجی
نوشته شده است - سال ۱۲۸۲ از عرض ناصرالدین شاه گذشته و با لای
سر لوح مهر اورا دارد .

(۳۲۷)

متفقین

سنائی

با اندازه ۱۶۰ × ۲۵۰ - چلد میشن مشکی ضربی طلاپوش فرسوده ،
اندرون میشن عتایی ساده - صفحات متن و حاشیه ، کاغذ متن بخارائی
نخودی افشار ، حاشیه کاغذ الوان زرقشان جدول زرین و گمند سرخ -
عنوانها بسفیداب ، روی متن زد در سر سخنهای مرصع - صفحه اول
حاشیه تشییر سازی سیاه قلم . یکه سر لوح مزدوج مذهب مرصع عالی
که در کتیبه آن روی متن زد بشنگرف بخط کوفی تزئینی نوشته شده
است « الله ولا سواه » - یکه مجلس سینیاتور عالی تصویر مهستی و ملک
الموت ، حاشیه نقاشی و یکه تصویر سیاه قلم ساده ظاهرآ شبیه حضرت
امیر المؤمنین علی بن ابیطالب و در نایان نسخه ، یکه مجلس تصویر
سنائی واحدی عمل « بهرام قلی افشار نقاش » - ۴۰ صفحه ، هر صفحه
۱۰ سطر ، هر سطر یک بیت - خط نستعلیق کتابت خوش - بدون رقم
و تاریخ نعیربر (نیمه دوم قرن ۹)

آغاز و بابان نسخه مانند نسخه بیش

بتاریخ سال ۱۲۴۰ در تملک احمد علی میرزا درآمده است و چون
یاد داشتها و مهرهای یشت کتاب را محو کرده‌اند کیفیت ورود آن
بکتابخانه معلوم نیست .

ادیب حبایر (شهاب الدین بن اسماعیل ترمذی)
(م، ۰۴۶)

باندازه ۱۶۰ × ۲۷۲ - جلد تیماج ساده حنائی - ۰۴۳ صفحه
هر صفحه ۱۷ سطر، هر سطر پیک بیت ۹۵ میلیمتر، تا صفحه ۶۱
در حاشیه نیز بخط دیگری ایات متفرقه شعرای مختلف بدون ذکر شاعر
افزوده شده است که در هر صفحه ۱۳ بیت است - خط شکسته نستعلیق
کتابت بد. بدون رقم (حاشیه بخط صدر الشعرا) تاریخ تحریر ۱۴۴۶
(شماره ۳۰۱۱)

حوالی بخط صدر الشعرا است و در صفحه اول در ابتدای حاشیه
نوشته است «متن این کتاب دیوان ادیب حبایر است پسلیقه من بنده
صدر الشعرا کمتر از هیچیک از فحول شعرا نیست، عجیب سبک خوبی
داشته ». «

نسخه مشتمل است بر: قصاید (مرتب بحروف قوافی غزلیات
(نامرتب) - مقطعات - ریاعیات
آغاز:

« تو بهار بدیع بی هشت
همتی بذل کرد بر صحرا »
بايان:
« چندان چه خوری زیهر دندان تشویر
از یک صدف ای لگار یکه در کم گیر »
« تمت الکتاب . یعون الله ملک الوهاب تمام شد در شب دوشنبه
پنجم شهر شوال من شهر سنه ۱۴۴۶ »
کیفیت ورود به کتابخانه معلوم نیست .

ادیب صابر

باندازه ۱۱۵ × ۱۹۰ - جلد ساغری شکنی ترنج و سر ترنج و گوشة بربلده خبری مذهب ، اندرون نیماج خنائی بعدادی ساده جدول زرین - کاغذ ترمیه جدول و کمnde زرین - جای عنوانها بیاض - یکشله سرلوح مذهب مرجع متوسط - ۲۲ صفحه هر صفحه ۱۱ سطر هر سطر یک بیت ۶۶ میلیمتر - خط نستعلیق تحریر کتابت متوسط - بدون رقم و تاریخ تحریر (قرن ۱۳) (شماره ۲۱)

نسخه مشتمل است بر : بکه مقدمه منثور - ترجمه احوال ادیب صابر قصاید (نامرتب) بقطعات - غزلیات - رباعیات

آغاز مقدمه :

« شهاب الدین ادیب صابر شفراونه دانشنی دانشمندی ماهر و ادبی فاضل و شاعری کامل بود ، در عهد سلطان سنجر از ترسذ بمرو افتاده و اصل او از بخار است فاما در خراسان نشو و نهاد باقته است . مشارش رمید الدین و طواط است ... »

پایان مقدمه

« ... ادیب در خوارزم بود اتسز خبر یافت ادب را دست و داشت و در حیون الداخنه و کان ذلک فی شهر سنه ۶۴۰ »

آغاز دیوان :

« نماز شام چو صحبت بر بدم از باؤی
بر عده گشت طریق سلام از سلمی »

پایان موجود :

« این داعیست پای ام را بکوی دل
و آن هادیست دست اجل را بسوی جان
شیخه از آخر لاقل یکه ورق ساقط دارد
سال ۱۲۸۴ از عرض ناصرالدین شاه گذشته و پشت صفحه
اول مهر اورا دارد .

(۳۳۰)

حد کلیه حضرت علی بن ایطالب و ترجمة منظوم آن
(رشید و طواط محمدبن محمدبن عبدالجليل کاتب)

یاندازه ۱۴ × ۱۹۰ - جلد تیماج مشکی ترنج و حاشیه منگنه
طلائکوب جدید - کاغذ تقطعه سمرقندی جدول زرین - ۳۲ صفحه ،
هر صفحه ۹ سطر (سه سطر متن کلمات و شش سطر فرجمه منظوم)
بک سریوح سذهب فرسوده که در کتبیه آن بقلم سرخ و خط رقانع جدید
عنوان نوچه سده است - خط متن کلمات ثلث دو دانگه جلی خوش بزر
تحریر دار و ترجمه نستعلیق کتابت متوسط بزر ساده و صفحه آخر رقانع
نیمدو دانگ خوش بزر تحریر دار - کاتب محیی و محرر حاجی محمد
نیریزی - تاریخ تحریر سال ۸۷۸ - (شماره ۲۰۸۴) .

آشاز : « لوکشف الغطاء ما ازدلت بقینا . »

« حال خلد و حجیم دانستم بیقین آن چنان که می باید

« گرچاپ از میانه بردارند آن بقین ذره نیفراشد »

نابان : « السامع للغيبة احد المعتابین . »

« تا توانی مخواه غیبت کس نه که جد و نه که طیت

« هر که او غبیت کسی شنود هست همچون کنده غیبت »

« تمت مائة کلمه من کلام امیرالمؤمنین وامام العتقات علی بن ابی طالب کرم الله وجهه علی يد العبد الفقیر الى الله تعالى محبی تجاوزاته عنه وحرره حاجی محمدبن عبدالواسع التبریزی عفای الله عنهم فی الثامن عشر من جمادی الآخر سنه همان وسبعين وثمانمائة حامد الله ومصلیاً وسلاماً علی تبیه محمد وآلله الطاهرين . »

بسال ۱۴۸۶ از عرض ناصرالدین شاه گذشته و در بالای صفحه اول مهر او هست .

چنین گوید محمدبن عبدالجلیل العمی الرشید کاتب که امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب ... فصاحتی داشت ... و عمر وین بحرالجاحظ ... از مجموع کلام امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب ... صد کلمه اختیار شده است و هر کلمه را بر هزار کلمه داشته است و بخط خویش نیشه و خلق را یادگار گذاسته و اچب دیدم من است جلال الدین دالنی سلطانشاه ابوالقاسم محمود بن خوارزمشاه ابل ارسلان بن خوارزمشاه اتسزین خوارزمشاه آن صد کلمه را برسم خدمت خزانه کسب کرده او - بد و زیان تازی و پارسی تفسیر کردن و در آخر تفسیر هر کلمه دویت شعر از منشأت خویش که مناسب این کلام آوردن تا فایده آن عامتر و منتفع آن تمام ترین و هر دو فرق هم ارباب نظم و اصحاب نثر در مطالعه آن رغبت نمایند ..
لوکشاف الغطاء

معنی این کلمه بتازی ...

معنی این کلمه پیارسی یکی که می فرماید که کنه آنجه مرا در دنیا که سرای حجاج است معلوم شده است و یقین گشته از امور آخره چون حشر و نشر و ثواب و عقاب و نعیم و حیم و غیر آن ، اگر حجاج دنیا از میان برگیرند و مرا بدار آخره برسانند و آن جمله را بهشمش مشاهده کنم بکذره درین من زیادت نشود چه علم الیقین من امروز همیجون بقین من است فردا .

شعر

حال خلا و حجیم دانستم بین آنچنانک می باشد
گر حجاب از میانه بر گیرند آن یقین ذرا نیفزاشد «

شرح صد کلمه امیر المؤمنین علی ابن ایطالب تمام شد شب
یک شنبه منتصف ماه صفر سنه تسع و خمسین و خسمائة ختمه الله بالخير
و نام این شرح مطلوب کل طالب من کلام علی بن ابی طالب نهاده آمد

(۳۳۱)

حدّ کلمه حضرت

رشید و طواط

بالندازه ۱۸۵۱۲۰ - جلد دولائی ابره ساغری مشکی ، اندرون
و سجاف تیماج سرخ - کاغذ ترمه اصفهانی جدول و کمند زین -
بکش سرایع مزدوج مذهب مرصع عالی که در کتبیه آن روی متن لاجورد
پقلم زر و بخط رفاع خوش عنوان کتاب نوشته شده - دو صفحه اول
متن و حاشیه مذهب منتشی بین سطور طلا اندازی - متن کلمات بلا جورد
و دور آن طلا اندازیست - ترجمه منظوم بچلیپ روی متن زر افشار
خبر نوشته شده است - هر صفحه شش لوحکی موصع مذهب عالی دارد -
خط اصل کلمات نستعلیق نیم دو دانگه خنی و ترجمه منظوم خنی
عالی - بدون رقم - تاریخ تحریر سال ۱۲۷۲ . (شماره ۳۱۲۷) .
آغاز نامه مانند نسخه بیش .

نایان :

« زدن چشم و زشتی گفتار راندن شهوت و خطای زبان »
« کتبه العبد العذائب ... سنه ۱۲۷۸ . (رقم را محو کردند)
در پشت صفحه اول نسخه را بخط بیروزا حسین کاتب السلطان

تشخیص داده‌اند و مستبعد نیست که خط شیوای میرزا محمد حسین
کاتب‌السلطان شیرازی باشد.

در پشت صفحه اول مهر و لیعهدی مظفرالدین شاه است و در پشت
صفحه آخر مشیرالسلطنه (که در آن هنگام در تبریز مشی خپبور
و لیعهد بوده) مطالبی نوشته و نسخه را تقدیم مظفرالدین شاه کرده است
و در صفحه مقابل متن کتاب هم او زمان ریاست بیوتات کتابخانه مطالبی
دیگر نوشته و اشاره بتقدیم آن در جهل و سه سال قبل کرده است.
(۳۳۲)

دیوان

سوزنی (شمس‌الدین ابوکر محمد بن علی بن
سلیمان سمرقندی)

(م، ۹۰۶۲)

باندازه ۱۳۰ × ۲۰۸ جلد تیماج سرخ ترنج و حاشیه منگنه.
کاغذ فرنگی الوان چدول زرین - عنوانها بعرض ۱۹۰ صفحه هر صفحه
۵ سطر، هر سطر یکث بیت ۷۷ میلیمتر در محل سرلوح عنوان کتاب
پسرخی نوشته شده است - خط نستعلیق - کتابت خفی متوسط - رقم رضاقلی
تاریخ تحریر سال ۱۴۰۸ (شماره ۳۷۸)
تسخیه مشتمل است بر: عقاید (نامرتب) - غزلیات (نا مرتب)
مقطعات - رباعیات.

آغاز

«دو هر گناه سخره دیوم بخیر خیر یا رب سراخلاص نن ازد بوسخره گیره»
بايان

«از یا یچه چو سنگ سیماب نشاط در گشید سیمین چو سنگت ریزم»
«حسب الحکم اعلیٰ حضرت شهریاری - در دست کمترین چاکر

دوگاه رفاقتی شرف اعتماد پذیرفت - تحریراً نی شهرشوال سنه ۱۲۰۸
پسال ۱۲۸۲ از عرض ناصرالدین شاه گذشته و در بالای صفحه اول
در محل سرلوح مهر او را دارد .

(۳۳۳)

انوری (اوحدالدین علی بن محمدبن اسحاق ابیوردی)

(م ، ۸۳۰)

باندازه ۱۴۰ × ۲۴۰ - جلد نیماج سرخ بعدادی ترنج و سر
ترنج منگنه بوم سبز ، اندرون کاغذ آبی متن و حاشیه منگنه طلا پوش
کار محمد ناصر سال ۱۲۷۷ - کاغذ اصفهانی تغودی جدول زرین -
جای عنوانها بیاض - ۴ سرلوح مذهب مرصع خوش - ۶۶۱ صفحه ،
هر صفحه ۲۱ سطر ، هر سطر یک بیت ۸۲ میلیمتر - خط نستعلیق
کتابت خفی متوسط - رقم خان محمد قریشی - تاریخ تحریر سال
۹۸۹ (شماره ۳۰۶۶)

نسخه مشتمل است بر : قصاید - غزلیات - مقطعبات - رباعیات .
نسخه در اصل منقسم به چهار قسمت مذکور و اشعار هر قسمت مرتب
بهروف قوافی بوده است ولی در صحافی مجددی که شده اوراق مشوش
گردیده واکنون فقط قصاید و رباعیات آن مرتب است و دیگر قسمتها
آشته و در هم تصحیح شده است .
آغاز :

«مقدوری نه باللت بقدرت مطلق کند بشکل بخاری چو گنبد ازرق .»
بابان رباعیات .

«امروز بصد زبان جهان میگوید ای عدل عمر بیا به بین عدل عمر»

«فرغت عن هذالكتاب اسمه كليات ملك الشعرا حكيم اوحدالدين انوري طاب ثراه وجعل الجنة مثواه . في يوم الاربعاء من شهر شعبان سنة ٩٨٩ تسع وثمانين وتسعمائة . محرره بهله حضرت محمد كيشي خان سعاد الدين عبدالغنى قريشى والسلام . »
پایان نسخه .

«جز صير وبردياري رویت همی تبینم
چون عاشقم چه چاره جز صير و بيراري «
ا تمت هذا الكتاب غزلیات من کلام هاچب الکلام انوري
لقبه اوحدالدين نورالله مرقده في شهر ربیع قدره منه ٩٨٩ مورخاً ،»
در حاشیه صفحه اول مهر و لیعهدی مظفرالدین شاه را دارد .
(۳۳۴)

أنوري

باندازه ١٤ . ٢٤ . ٢ - جلد ساغری بشکی تریج و سو تریج
و گوشه بریده ضربی بوم مذهب ، اندرون تیماج ساده تریاکی . کاغذ
اصفهانی جدول زرین - عنوانها بزر و شکرف - یک سرلوح مذهب مرصع
خوش - خط تستعلیق کتابت خفی خوش - بدون رقم - تاریخ تحریر
مال ١٠١ . (شماره ۲۰)

نسخه مشتمل است بر : فصاید (مرتب) - بقطعات (مرتب) -
غزلیات (مرتب) - رباعیات (مرتب) .
آغاز :

«صبا بسبزه بیاراست داردنی را
نمونه گشتازمین سرخزار عقی را »
پایان :

«اندر رمه خدای گرگه آمد گرگ
هیهات اگر تو شان شبانی نکنی »

« انعام یافت دیوان سلکه الشعراه والحكماه حکیم انوری .
 تحریراً فی التاریخ شره شهر ربیع الثانی سنه ١٤١٥ هـ
 نسخه در کتابخانه سلطنتی هند بوده و در سالهای ١٩٥٦-١٩٩٢
 از ١٩٦٦-١٩٦٥ از عرض کتابخانه ایشان گذشته و با
 از سورا مجموعه وزیر برای کتابخانه سلطنتی خریداری شده است .

(۳۲۰)

أنوري

بالنذر ١٤٥٠ جلد ساغری سرخ ترجم و سرفونج بینده
 سگنه ضربی زمینه مذهب، الدرون مالکی مشکی ترجم و سرفونج سوخت
 معرف یونه مذهب زمینه لاجوردی خوش - سکاعد بخارائی ستن زرافشان
 بعدول زومن - جای عنوانها پیامی - یک سرلوح مذهب موضع خوش -
 ٦٩ صلحه، هر صفحه ٥ سطر. هر سطر یک بیت ٧٢ میمتر) خط
 تستعلیق کتابت خوش - بدون رقم و تاریخ تعریف (قون ١١)
 (شعاره ٢٠)

نسخه مشتمل است بر قصاید (مرتب) و مقطوعات (مرتب) -
 غزلیات (سرتب) - ریاعیات (مرتب)
 آغاز :

« صبا سبزه بیوار است باع ذهنی را نمونه گشت زین من غزار عقبی را »
 نامان و

« گشم لد اگر توجه است بر خود ندروی چون رنگاری بخنه بیرون بیری و
 نسخه از مسلکات سعید حکیم بن سعید مظلوم اردستانی بوده
 و با ٢٨٤ از عرض کتابخانه ناصر الدین شاه گذشته و در حفظ مجموعه
 اول بهر او را دارد .

انوری

باندازه ۵۱×۴۰ جلد ساغری سرخ ترنج و سر ترنج و گوشه پنجه خربی طلا بوش . اندرون تیماج قهوه‌ای ترنج و سر ترنج و گوشه سوخت معرق بوته مذهب زمینه سبز و سرخ خوش - کاغذ اصفهانی جدول زرفشان غبار - سر سخنها طلا کشیده - عنوانها پسرخی و سفیداب و بعضی یاض - بکث سرلوح مذهب مرصن خوش که در کثیبه آن روی متن زر عنوان کتاب پشنگرف نوشته شده است ۷۶۹ صفحه، هر صفحه ۱۷ سطر، هر سطر بک بیت . ۷ میلیمتر خط نستعلیق کتابت خوش - بدون رقم و تاریخ تحریر (قرن ۱۱) از آخر نسخه و پیش از صفحه ۷۲۸ لااقل بک ورق ساقط .

نسخه مشتمل است بر ، قصاید (مرتب) و بقطعات - غزلیات -

رباعیات .

آغاز :

« صبا بسزه بیاراست داردیبی را نمونه گشت جهان مرغزار عقبی را
پایان :

« تقدیر پژم تیز گامت ماند روزی بعطا دادن عاست ماند »
نسخه از کتابخانه عمادالدوله بوده وی سال ۱۳۱ بحسین قوام
دفتر آشتیانی منتقل شده و آنرا بفرزند خود علی اصغر منتقل کرده و علوم
نیست در چه تاریخ پکتابخانه داده شده است .